

Lo Somaten

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Reus Divendres 25 de Novembre de 1898

Núm. 3.762

Ay XIII

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Ptas. 1
n provincies trimesstre. 3'60
Extranjer y Ultramar. 7
Anúncis, a preus convencionals.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORKOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallofré, carrer Junquera, 6.
No s'atorgan los originals encara que no's publicuin.

Farmacia Serra

12 ANYS

de continuades curacions y d'una acceptació general, son les millors probas pera demostrar que

XAROP SERRA

Oberta tota la nit

es lo millor remey pera combatre per crònica y rebelde que sia tota classe de...

MÓS

La que paga més contribució de la provincia.

Ceps americans

Hort de D. PAU ABELLÓ (prop de la carretera de Tarragona)

ARRIELS SUPERIORS.—PREUS VENTATJOSOS.—AUTENTICITAT GARANTIDA.
Pera tractar, al mateix hort ó a casa del propietari, carrer del Roser, núm. 4.

Siska Van Roosemael

CUENTO FLAMENCH, D' EN E. CONCIENSE

(Continuació)

—La vergonyosa conducta de Hortensia Spinael havia sigut aprofitada per lo pare Van Roosemael, ab l'objecte de persuadir a sa esposa pera que tornés Siska a casa seva. Lo Dr. Pelkmans l' auxilià en aquesta empresa. Per fi, y després que Siska hagué probat la educació francesa durant tres anys consecutius, y de que l' últim d' aquests no havia volgut anar a passar las vacaciones en companyia de sos pares, la mare cedí a las instancias de Van Roosemael y y del doctor. Escrigueren a sas mestras una carta d' agraïment, y li advertiren a Siska que l' dia 15 del mes entrant aniria sa mare a esperar-la a la estació del ferro-carril.

Feya un temps magnífich. Mitja hora avans de la arribada del tren, una dona, casi vella, se passejava sola per davant de las oficinas del ferro-carril. Anava decentment vestida, ab una toca adornada ab rics dibuixos y un excelent mocador-abrich. No era difícil descubrir en ella a una dona de la classe mitja, vestida ab lo trajo diumenjer, la qual, tal volta per por a que la pluja li embrutés la roba, portava un enorme paraygus. L' amor maternal feya bategar ab forsa lo cor de la bona esposa de Van Roosemael: anava a dar una abraçada a sa estimada Siska, a estrenyer en sos brassos a sa benllogada filla y a saborejar lo recompensa de totas las lluytas que havia hagut de sostindre; de totas las tristesses que havia devorat; de totas las dificultats que havia tingut que vencer pera donarli una brillant educació. Oh! ¡y quina alegría espermentava!

Per fi xiula la locomotora. Los empleats corren a sos puestos, sortint de tot arreu, lo mateix dels molls que de las casillas. La veu metálica del gegantesch vehícul converteix com per art d' encantament la silenciosa estació en animat campament, y en mitj de crits y veus de totas classes, se deté l' convoy.

Lo sí de la mare s' aixeca ab major forsa: ha arribat l' afortunat moment! La dona se situa a la porta de la estació, é interroga ab curiositat la fesomia de totas las donas que passen per davant d' ella. Al poch rato los cotxes de lloguer prenen, un darrera l' altre, lo camí de la ciutat; los pesats omnibus apretan la marxa y al cap de breus instants lo cavall de ferro está bnyt, los empleats han tornat a entrar en sos forats, los viatjers han desaparegut y la estació ha entrat de nou en lo silenci. La mare Van Roosemael sent com tancan la barrera, y al ensemps que fonda tristesa oprimeix son cor, un dolorós sospir surt del seu pit. ¡No ha vist a sa aymada filla! No obstant, continua en son puesto inmóvil com si una forsa misteriosa l' hagués clavada junt a la barrera. Potser hauria permanescut allí llarch temps, si de llony no hagués vist al costat d' un cambrer de lloguer a una jove que semblava esperar y dirigia sas miradas per tot arreu.

Será Siska? Impossible! Es una senyora de l' aristocracia; son trajo de seda girassolat, deix veure gran

part del coll y de las espallias. Veritat es porta un fachu de gassa que fa com que la cobreix, pero que no la cobreix; cada vegada que s' belluga, se bellugan també la grans rissos que forman lo march de son rostre; demunt son magnífich sombrero se balancejan algunas lleugeras plomas; porta a la má una petita sombrilla, y a sos peus hi ha amuntagadas quinze capsas de totes formas, y dos grossos baúls.... No es Siska!

Tals son las observacions que fa la mare Van Roosemael y las idees que assaltan sa agitada imaginació. De prompte la jove fa una senyal d' impaciencia a la dona, y posa de relleu los rasgos característichs de sa fesomia. Cell Es Siska! La pobre mare, que per regla general camina molt poch a poch, corre lleugera com una jove, duas llágrimas saltan de sos ulls, una forta rialla ilumina son rostre, obra ls brassos y esclama transportada:

—Siska, filla meua!

Se ns dubte l' nom de Siska avergonyeix a la jove, perque s' ruborisa. Pero ben prompte desapareix l' encés color y avansa dos passos vers sa mare. Aquesta vol agafar en brassos a sa filla; pero veyeu: la jove atrancesada no vol oferirse en espectacle als curiosos, y agafant las mans a sa mare, la sosté ab forsa, impedint que l' abrassi. Després diu:

—Bon dia, mamá. Com esteu? Y l' papà? Cuydado no estripen eixas capsas de cartró. Lo menos os estich esperant mitja hora.

Aquestas paraulas eran duras é inconvenients. Tal volta no haurían sigut cap d' abduas cosas en altrás circunstancias, pero en aquell moment atravessaren lo cor de la pobre mare com altrás tantes punyaladas. Era aquest lo llengüetje que quadrava després d' un any d' ausencia? Ni un petó, ni una estreta de mans pera la que durant tres anys havia viscut en continua disputa ab son bon marit per complaire a Siska; pera ella, que havia fundat tota sa esperansa en l' afecte ab que al retorn li pagaria sa única filla. Tan seca com desgarradora acullida degué apenarla vivament, puig la pobre esposa s' posá las mans als ulls y s' posá a plorar y sospirar amargament.

No obstant, no estava encara ofegat tot bon sentiment en lo cor de Siska, puig quan vegé l' dolor de sa mare, sos bons sentiments s' obriren camí, y rodejant ab los brassos lo coll de la vella, li feu un petó en cada gaita ab un afecte, tant més viu, quant que era fill d' una forta emoció. La mare se sentí fells y consolada, retingué contra l' sí a sa filla y fixá en ella duas miradas famolencas.

—Siska! Ma estimada Siska! cridá transportada de felicitat.

—No es veritat que aquestos moments tenen una llarga duració en la existencia humana? Pero ¡oh desgracia! un se n' riu; Siska l' sent y veu ademés a un jove que se n' riu ab expressió burlesca, com si tingues la missió d' evitar aquells testimonis d' afecte. L' encés color de la vergonya peja a las galtes de la jove, y despresentse dels brassos de la mare, recobra sa indiferent fesomia.

Entre tant las capsas havían sigut ficadas al carrutje, omplintlo de tal modo, que era de tot punt

impossible lo que las duas senyoras poguessin acomodar-se en son interior. Com Siska tenia por a que s' estripessin ó aixafessin las mil xuxeries que portava en las capsas, doná ordre al cotxero que portés los objectes a la casa paterna, y resolgué l' anar a peu a la ciutat. ¡Nos equivocarem al suposar que l' orgull y la vanitat tenian molta part en aquesta determinació, perque la jove coqueta aprofitava ab satisfacció lo moment oportú d' exhibir son trajo elegant devant sos coneguts d' Ambers?

Siska obrí la sombrilla, prangué un ayre saisset y avansá vers la ciutat, sense donar a sa mare cap nova mostra de son carinyo. La senyora Van Roosemael se sentí fortament afectada d' aquesta demostració de fredat; y si no s' atrevia a acusar a sa filla de mals sentiments, perque l' amor maternal inclinava son cor a favor de Siska, no per aixó deixá de compendre que lo doctor los havia aconsellat be. Absorta en sos tristos pensaments marxava com una criada al costat de sa senyora. Feya rato que guardava silenci, y ja avansavan per los carrers de la ciutat, quan Siska, mirant a sa mare d' una manera estranya, de cap a peu, li digué:

—Pero, mamá, ¡cómo os heu vestit! Sembleu una pagesa ab son mocador al cap y aqueix trajo del any hú. Me fa vergonya l' véures. Amageu aqueix paraygus de capellá sota l' mocador-abrich, perque tenim l' aspecte de dos paletas que arriban del poble.

La senyora Van Roosemael contestá ab veu tranquil·la, pero d' una manera que revelava ls sentiments de son cor:

—Siska, filla meua, no siguis aixís. Vestitro com ma difunta mare, que en pau descansi. ¿Potser puig ferme ara jove? No t' cuydis dels que passen, perque com no devém res, res poden dir.

Mentres la mare Van Roosemael parlava d' aquest modo, Siska fixava les miradas en los tranzeunts pera veure si les grácias de sa persona los hi produhian bon efecte. Semblava transportada de goig sempre que algun grupo de joves calaveras semblavan parlar entre sí, com dihent a son pas: «¡Quina noya més bonica!»

La pobre mare s' aventurá a preguntar a sa filla si s' havia aburrit en lo colégi, si li agradaria més viure a casa ab sos pares, y algunas altrás cosas; pero per grans que fossin sos esforços per obligarla a parlar d' un modo franch y carinyós, no ho conseguí. La lleugera Siska estava massa ocupada en dar a son modo de caminar la elegancia necessaria y recullir al pas los requiebros que creya llegir en la fesomia dels tranzeunts.

En lo mercat de la llet s' adelantá vers ella un jove ab la cara somrient y un ayre tan familiar, com si fossin sos germá. La senyora Van Roosemael obrí ls ulls tant com pogué pera veure si podia conèixer al jove; pero s' convencé de que no l' havia vist may. Aquest, sense ocupar-se de las miradas escrutadoras de la mare, va plantarse atrevidament devant de Siska, y apretant la boca li digué en francés:

—Bon dia, senyoreta Eudoria. ¡Haven deixat lo colégi? Ambers tindrà per fi la ditxa de possehir un tresor com vos? Ah! Es una gran fortuna pera nosaltres, pobres joves, que ns lamentem cada dia de que

...sia molt difícil lo trobar tants encants reunits en una sola persona.

Siska llençà á son interlocutor una seductora mirada, y prenent un ayre tímít, contestá:

—No digueu tonterías, Sr. Jordi. ¿Y cómo está vostra germana Clotilde?

—Perfectament, contestá 'l jove fátuo d' una manera indiferent.

(Continuad.)

Concerts d' Indy

EN LO TEATRE LIRICH DE BARCELONA

La acabada executió qu' han merescut los concerts que s' han donat últimament per una brillant orquesta de 85 professors dirigits per l' eminent mestre francès Vicens d' Indy, m' ha portat á la memoria las transformacions que s' han operat en las audicions de música sinfónica en aquesta capital, segons datos que recullí lo malaguanyat crítich Virella y Cassañas.

Durant els anys 1866-67 se donaren en lo mentat Gran Teatre varias sesiones musicals baix la direcció de Vionesi, mentres en lo Prado Catalá s' inauguraban los concerts clássichs d' una orquesta de 80 professors, executantse música de Meyerbeer, Gounod, Haydn, Mozart, Beethoven y Weber.

Seguiren altres concerts dirigits per los mestres Ribera, Nicolau, Hiller y Monasterio en lo Liceo, y per Frigola, Massanet y Saint-Saens en lo Lirich, fins arribar á la época de la Societat Catalana de Concerts l' any 1892, época fecunda pera l' avens del art musical: en aquets concerts y altres posteriors dirigits per lo renombrat mestre don Antoni Nicolau, lo públich barceloní va poguer saborejar las principals composicions de Wagner, de Mendelssohn, Schumann, Beethoven, Bizet, Brahms y demès prínceps de la música.

L' any 1895 vingué per primera vegada l' eminent mestre D' Indy á dirigir los 50 concerts històrichs que s' donaren ab tanta brillantor en lo mentat Teatre Lirich, y ja en aqueilla época lográ apoderarse del ánim del públich y subjugarlo per la precisió y colorit que sabia imprimir á l' orquesta; Avuy qu' hem tingut l' honor de tornar-lo á hostejar, se 'ns ha presentat més gran, més potent encara, pero més correcte en la interpretació de las obras de llurs mestres genials, y lliure de las preocupacions y reticencias de l' escola modernista, que, si be conta ab mestres acceptats, com los de qui parlém y son apostol Cesar Franch, no deix de tenir exagerats ó degenerats que, truncan la poesia del sonido en materia armónica, logrant efectes ben distints dels de pobrar la influencia del sentiment humá y del sentiment de la naturalesa en la música, com se proposan.

Y es que l' ilustre mestre D' Indy ha rebut una educació musical sólida y al mateix temps tendre y carinyosa. Nasqué á París lo 27 de Mars de 1851, fou encaminat en sa carrera per la sua avia María-Teodora D' Indy, música excelent, que l' va educar en los grans autors, fentli sentir amor á la naturalesa, aquesta mare tant carinyosa y que tants genis ha produhit: Berlioz corria als abruzzos quan l' anyoransa l' abatía á Roma; Beethoven anava á buscar en las verdas planuras del Danubi las poéticas vibracions de sas inmortals sinfonías; Mendelssohn las inspiraba en las montanyas d' Escocia, de Susisa é Italia; donchs D' Indy las sentía en los cims y vertents pintorescas dels Cévennes. Compositor distingidíssim, ha produhit infinitat d' obras pera orquesa, música di camera y piano, l' hermosa trilogía Wallenstein, y últimament sa obra mestra Fervaal, executada ab éxit en lo Teatre de la Moneda á Bruselas y en la Opera Cómica de París.

En los quatre concerts últimament donats en aquesta ciutat se proposá D' Indy presentar un resumén de las transformacions successivas operadas desde l' antich art de la gesta que més tart vare esser la Sinfonia y l' Poema sinfónico moderns, en contraposició ab l' art de la paraula d' ahont s' originaren l' ópera y l' drama Wagneriá; y pera aixó va precisar en tres programas aquells tres períodos, ó siga lo Concert, la Sinfonia y l' Poema sinfónico. En lo primer,

sentnos sentir obras de Bach y Mozart, ens va fer conèixer la marxa progressiva que havia seguit la forma sinfónica desde l' sigle XVIII fins arribar á constituhir la forma definitiva de la sinfonia beethoveniana. Lo segon fou tot dedicat al colós de la música, lo gran Beethoven, de qui s' executaren magistralment tres sinfonías, entre ellas la genial Pastoral, aquella obra magna que en son primer temps reflexa las agradables sensacions á l' arribada al camp, per medi d' un motiu iniciat per los violíns; en lo segon temps, un Andante dolc y melancólich dit per los violoncillos, ens fa sentir la tranquilítat prop del riuhet; lo tercer temps ens pinta las congoixas d' una tempesta, los violíns retratan al viu la pluja, los contrabaixos lo fort huracá que s' acosta, los instruments de fusta y metall los llams y trons que esclatan; pero á lo millor, llú de nou lo sol, la tranquilítat en la vall retorna, y en lo quart temps (Allegretto) lo cant y baladas dels pastors demostran sos sentiments d' alegría y gratitut desp és de la tempestat. ¡Oh inspirada é immortal partitura! Y es que ab Beethoven la Sinfonia, d' exclusivament musical que era, se torná humana, essen ell l' artista creador que sapigué reflexarse mitjansant los sonits expressius de l' orquesta y sapigué ferli expressar sas alegrías, sos somnis y dolors, que ho son á la vegada de la humanitat entera.

Lo tercer concert fou dedicat al Poema Sinfónico, comensant per la hermosa obertura del «Tannhäuser», de Wagner, sempre aplaudida per la riquesa de motius y brillantés d' instrumentació, seguint lo poema «Siegfried Idyll», del mateix mestre, hermosa composició de matissos de icadíssims; lo preludi del primer acte de «Fervaal», y la mort de «Vallenstein», ab dos obras del mentat d' Indy, de molta valentia y rica instrumentació; un fragment del poema «Psyché et Eros» del famos mestre Cesar Franch, delicat y apassionat, y l' hermós preludi de «Meriu», de nostre distingit compatrici Albeniz: Y en l' últim concert se repetiren las obras més aplaudidas en los anteriors, y s' executá la magnífica composició «Viaje al Rhin», de Wagner, que, com totes las d' aquest colossal autor, se distingeix per la bellesa de sa forma y armonisació, y per la instrumentació acabada.

En resumén, lo mestre d' Indy, tant com á compositor com á director d' orquesta, ha provat una vegada més sa reconeguda inteligencia encaminada á la expressió musical, y son d' sitj de que predomini sempre l' element expressiu de la melodia, fentlo destacar, y sapiguent fer imprimir á tots los temps los matissos necessaris para posar de relleu las bellesas de llurs obras, en lo qual l' han secundat molt bé los professors de la orquesta.

J. KAISER.

Barcelona 22 Novembre 1898.

CRÓNICA

Observacions Meteorológicas FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT del dia 24 de Novembre de 1898

Table with meteorological data: Horas d'observació, Barómetro aneroide, Grau d'humiditat, Pluja en 24 horas, Agua evap. en 24 h., Estat del cel, Observ. particular, TEMPERATURAS (Máxima, Mínim., Ter. tip.), VENTS (direcci., clase), NUBOLS (can.).

Nostre particular amich, l' intelligent oficial primer del cos de telégrafos empleat en la estació d' aquesta ciutat D. Agustí Roso y Adell, ha obtingut la mercé de la Direcció General de ser trasladat á la estació central de Barcelona, conforme desitjava y tenia sollicitat.

Sentim de veras que l' senyor Roso y Adell deixi la nossa ciutat en la qual tantas simpatías hi tenia conquistadas; pero desde l' moment que es á son gust y á son prech, li doném al mateix temps la enhorabona.

A dos quarts de vuit d' ahir al vespre se reüní un bon aplech de personas devant las Casas Consistoriales, com si realment hagués ocorregut algún fet d' importancia. Lo que motivá aquesta curiositat fou que una mula del gitano Serra (á Melsa s' escapá de la quadra y al ésser reclamada per un amich d' aquell al qui l' agafá, contestá aquest que la reclamés de la autoritat.

L' inspector d' Instrucció pública senyor Santamaria, que com ahir diguerem se troba en aquesta ciutat

pera girar una visita á las Escuelas públicas, ha comensat las sevas tareas per las escuelas de noys dels senyors Biges, Laguna y Navarro.

Segurament entre avuy y demá visitaré las de noyas.

Ni que siguém en una ciutat que per la seya importancia en cultura, industria y comere, sembla que ls costums de la antigor han de deixarse de recó, no succeheix aixís.

Ahir mateix una vehina ó vehí del carrer de Pujol, més conegut per lo de las «Casotas», se va unir en matrimoni y com seria d' edat avanzada (donchs no ho varem voler averiguar) á dos quarts de deu de la nit, foren obsequiats los recents casats ab una esquelotada.

No serém nosaltres qui censurarem aquesta antiga costum, porque ja que las bonas y las que 'ns honran las olvida tan facilment la memoria del poble, bó es que 'n conservi alguna tradició.

En lo concurs de Cartells anunciadors de la important casa productora del Champany Codorniu convocat á Madrid, ha obtingut lo quart premi nostre amich y compatrici D. Ramón Casals.

Además lo senyor Casals ha sigut distingit en un altre dels Cartells en lo que s' hi ha posat una nota de «se desea adquirirlo».

Dos son los cartells que l' senyor Casals enviá al concurs y en tots dos ha obtingut éxit y lo que més prova encare lo mérit dels treballs del senyor Casals, es que l' quart premi que se li ha adjudicat ha sigut extraordinari.

Felicitem al nostre amich y l' encoratjem á que continui presentant ses obras en Concursos y Exposicions, puig com ja deyam quant tinguerem ocasió de veure los bocetos d' aquestos Cartells, las obras del senyor Casals son dignas de figurar dignament al costat de las dels primers artistas del art pictòrich y están convensuts ha d' obrirse pás en sa carrera y crearse un nom brillantíssim.

Sia cualsevol lo número de senyors regidors que s' reunixin avuy á las set del vespre nostre Excelentíssim Ajuntament celebrará sessió de segona convocatoriá.

Copiem de La Opinión de Tarragona:

«En los momentos precisos en que tant se debaten la cuestió de caciquismo y las ingerencias del Govern en las cuestiones purament locals y provincials, sent un dels temas principals de l' Assemblies de Saragossa y d' otras manifestacions análogas la descentralisació administrativa, per lo Govern civil de la provincia s' han enviat delegats als pobles de Masllorens y Montmellab l' únich objecte de suspendrels.»

Aqueix es un modo de... descentralisar com altra cualsevol.

Impossible sembla que, enmitj de tantas afliccions com apenan al Govern y als Gobernadors de provincias, per l' estat general del país y per las preocupacions que en diferents assumptos importants reclaman sa atenció, hi hagi encara qui s' entretengui en cuestiones d' aquesta naturalesa para satisfacer únicament los desitjos de bandería, en dany de l' administració municipal.

Cap interés polítich nos mou á fer aquesta manifestació, encara que algú sospiti lo contrari; nos mou únicament á ferla nostre desitj de que s' deixi en pau els pobles y de que no pugni dirse que s' ha equivocat llastimosament un dels diputats per la circumscripció al assegurar á sos amichs de Riudoms que l' Govern que 'ns regeix no es dels que destitueixen Ajuntaments.

Aquí s' fa lo que á alguns convé y... res més; Y, si, pera ferho, hi ha que contradirse á cada pás, no importa; l' fi justifica los medis.

Y aném tirant.»

Avuy comensará á repartirse un Manifiest que la Unió Catalanista dirigeix al poble catalá ah motiu de las actuals circunstancias.

En un telegrama del Correo catalán vejerem ahir que l' Toison que acaba de ser imposat per en Montero Rios el president de la República francesa ha resultat d' or de la voa del rech, enloch de ser d' or veritable. Sols aquesta 'ns faltava!

Naturalment que no parlan de qui ha fet lo joch de mans. Diuen sols, com qui no hi toca, que l' tal Toison l' havia tingut avans lo duch de Nemours. Pero com que al morir lo duch se torná l' Toison al Govern d' Espanya y Espanya es un país en que hi ha tanta habilitat per fer certas cosas...

Píldoras de la Pell-Roja

Preparació especial de Joseph M. Font

(FARMACEUTICH)

Demaneu-les tots los que tinguen tos en calsevol Farmacia encara aquells que no hagin conseguit aliviar cap altre de tots los acreditats específics coneguts, tota vegada que elles constituïxen un precíus medicament pera combatrela.

Preu 1 pesseta capsas

Nota «Se envian per correu certificadas sens augment de preu als pobles ahont no hi hagi farmacia sempre que les demanin duas capsas.

FARMACIA CENTRAL

ESPANYOLA

Pelajo, 42
Barña.

Caramelos Pectorals

DEL

Metje Salas

Modificadors de la hipersecreció de la membrana mucosa aerea, disminueixen y fluidifican la biscoitat del moch bronquial, facilitan la expectoració, freuben la Tos y aumentan la respiració pulmonar.

Preparació molt eficaç pera combatre la Tos del Dengue, Bronquitis aguda y crónica, Asma, Enfisema pulmonar, Catarros crónich, sech y espasmódich. Coqueluche, Tos del sarampió y ferina y finalment totas las afeccions de las vias respiratorias. Se componen d'estimulants vegetals, sense que en sa preparació s'emplehin narcótics ni medicaments perillosos, per lo que poden ser presos sens cap temor y en qualsevol cantitat, lo mateix per los noyets que per las personas majors.

Son bon sabor, fa sían presos fins ab avidés per los noys a quins es tan difícil ferloshi pendre medicaments.

A cada capsas acompanya un prospecte.

Dipòsits en tolas las provincias

Farmacia de don A. SERRA

Arrabal Santa Anna, num. 80 - REUS

Demanis en tolas las Farmacias de la provincia

Preu de la capsas 6 rals

Publicacions regionalistas que reben en aquesta Redacció.

«La Renaixensa», diari de Catalunya, «La veu de Catalunya», setmanari de Catalunya, «La Nació Catalana», Quinzenari de Catalunya, «L' Art del Pagés», quinzenari, «L' Aurora», mensual de Catalunya, «Lo Teatro Regional», setmanari del Barcelona. — «La Veu de Montserrat», setmanari de Catalunya, de Vich. — «La Costa de Llevant», setmanari de Catalunya, de Blanes. — «L' Olotí», setmanari de Catalunya, de Olot. — «Las Cuatre Barras», setmanari de Catalunya, de Vilafranca del Panadés. — «Lo Geronés», setmanari de Catalunya, de Girona. — «La Veu del Vallés», setmanari de Catalunya, de Granollers. — «El Vendrellense», setmanari de Catalunya, del Vendrell. — «La Revista Gallega», setmanari de la Coruña (Galicia). — «Euskalduna», «Euskalzale», setmanaris de Bilbao (Bizcaya). — «El Eco del Guadalupe», setmanari de Alcañiz (Aragó).

PERA ADOB DE TOTAS LAS CULLITAS Y CULTIUS

INDISPENSABLE Y DE EXCELENTS RENDIMENTS

LO COMBINAT EMPLEO DE LAS

ESCORIAS THOMAS

COM ADO FOSFATAT

SALES DE STASSFURT

COM ADOB POTASSICH

EN LAS FORMAS DE

SULFAT DE POTASSA, CLORURO DE POTASSA

SALS CALZINADAS RICAS EN SULFAT DE POTASSA,

KAINITA, ETC.

Sindicat de ventes de STASSFURT

GARANTIZADAS PURAS

SOLUBLES AL CITRAT

Lo més económic, lo més eficaç, lo més durader

NITRAT DE SOSA

ADOB AZOAT

DE GRADUACIO GARANTIDA DE 15 1/2 A 16 0/10 AZOE Y D' EFECTES RAPITS Y SEGURS

Dirigirse pera prospectes é informes sobre l' empleo

A D. OTTO MEDEM.-VALENCIA

Societat general de transports maritims a vapor de Marsella

Surveys del mes de Novembre de 1898

Línea directa pera l' Rio de la Plata

Sortiran de Barcelona directament pera Montevideo y Buenos Aires los magnífics y rapits vapors francesos

lo dia de Novembre lo vapor «Provence»
lo dia de «Espagne»

LÍNEA PERA L' BRASIL Y RIO DE LA PLATA

Sortirà de Barcelona lo dia 26 de Novembre pera Rio Janeiro, Santos, Montevideo y Buenos Aires lo grandíus y acreditat vapor francés

FRANCE

Consignataris á Barcelona, RIPOL y C.ª, Plassa de Palacio. — Barcelona.

Registre civil
del dia 28 de Novembre de 1898
Antonia Mestres Fort, de Andorra y Betànica.—Te-
res Miguel Carner, de Joseph y Lluís.—Francisco